

Sols la mes ténue vull recontarvos
qu' es de sa vida la mes capdal...
¿vos sembla estrany?
en ella, l' héroe de ma rondalla
¡hi va finir!...

Cançat un dia de fer cagera
lo temps pasava dintre un aubach
boy assentat
¡valenta cosa! matant formigas
d' un formigar.

Mentres aixina se 'n amusava
un vellet monjo, pel camí vall,
resant, resant
feya sa ruta, y digué al veure 'l:
—Home, feu mal,

Deixeu qu' agamben las formiguetas
cercant pe 'l terme granets de blat
¿à Deu no plau?...
No fassau d' ella esclatar l' odi
que 's venjarán.

A tall de mofa, forta rialla
prompte en lo llavi d' aquell titá
hi va pujar;
mentre que 'l monjo feya sa ruta
resant, resant.

Si ho diu lo monjo, pas mes no 'n matis
que las formigas poden venjar....
No 'n fa pas cas,
sempre impertérrit, mes formiguetas
aná matant,

Ja tal vegada d' aytal taleya
cançat n' estava, que á l' ombra 's jau
d' un alsinar,
y encàr mofantse del vellet monjo,
s' endormiscá.

Una formiga de las mes grossas
que 'n restan vivas, puja pe 'l bras....
dej bras al cap...
—'Hont vas formiga?—Pas no vull dirtho
massa ho veurás.

Ja es á la boca.... prest s' hi endinza
corre que corre, y va gorja avall...
—¡Ay del titá!
Ja es á la gorja.... l' hi don' fillada
y 'l va escanyar!....

—Avi qu' es trista vostra rondalla!
—Donchs que 'us servesca de clar mirall
¿m' heu escoltat?
Aixó 'ns demostra que ni als insectes
podeu fer mal.

ANTONI YSCLA COMPTE.
San Martí de Provencals 1897.

CRÓNICA

La diada de Sant Joan, en nostra vila se celebra tots los anys ab los acostumats fochs per la nit de la vigília seguint la tradicional costum. Mes aquest any si vé aixís se feu en la vigília, qui 'ns tenia de dir que en un foch tremendo havia de consternar á la vila tota, l' endemá al dematí!

En las eras conegudas per las d' en Tamborella, se hi batía de valent; de prompte se veu fumar los pallers propers á la mateixa, las flamas surten esmunyintse per tots indrets, lo vent bufa de bó, y en un dir Jesús era prés de las flamaradas tots los pallers de l' era de d' alt, y lo que es més trist, las garberas de blat que á punt de batrier estava enrastellat á prop dels pallers.

Lo pánich que s' apoderá de tothom fôu gran. Los que 's trobavan en aquell indret, corren presurosos á salvar lo que 's puga y á islar lo foch, entant que, al toch de alarma de la campana de la parroquia lo Cós del Soma-tent ab son Cabo al devant D. Manuel Valls, l' Alcalde D. Joan Bautista Buxó, varis con-sejals, lo Jutjat municipal y demés funcionaris publichs acompanyats de la major part de la vila, los uns donant ordres los altres treva-llant, se procurá aislar de tot lo foch, y conva-trer l' incendi.

Tothom rivalissá en son trevall, portanse cada hú dintre s' esfera, de la manera que co-rrespont als vehins d' una població com la nos-tra, que gosa fama de sensata, ab tot y lo que han dit á voltas malas llenguas.

Per sort, gracias á Deu, no 's tingué de la-mentar cap desgracia personal.

Las perduas materials si que son con-siderables, atés que eran mols los pajesos que hi tenían lo pá de l, anyada.